

BUREAU EN REDACTIE
DRUKKERIJ COLLEÉ
(Naam. Maatsch.)
TONGEREN.
Abonnementsprijs fr. 7.50
Telefoon 12
15 copieën het nummer.

DE POSTBODEM
DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN
Voor de aankondigingen buiten de provincien Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de Agents Havas, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 8, Place de la Bourse, PARIS en 6, Bream's Buildings, LONDEN. E. C. 4.

TONGEREN, 22 APRIL 1922.

Oude slenter, nieuwe tijd!

Zat ons langs op den trein en er was veel volk op reis.
Voor mij zaten enkele bejaarde mannen, duitse vrienden die elkaar wisten te vertellen hoe men het meest na boord leggen om de beste sportspeldividen te kiezen, en ieder ge zegde werd gestaafd door het aanbalen van feiten die reeds lang gebeurd en toch goed ont houden waren. Achter mij zaten een troep sportvrienden die al de namen kenden van de beste velorijders, die van naad tot draad wisten te vertellen wat er op die zes-dagen koers gebeurd was, hoe zulk en zulk een op de veld op de pedalen stampte. En nevens mij zaten er twee dames waar van de eene kasteeldame was. Zij wist te vertellen van haar geslacht dat de deken van haar district over leden was, en dat het zo lang duurde eer er een nieuwe deken kwam, en hoe zij een onder-pastoor gevraagd had waarom de priesters der dekenij nog niet vergerd hadden om een nieuwen deken te kiezen.

En zo ging het er een half uur in die drie groepjes. Dat was eenmaal brave menschen, die wisten van de veld op de pedalen stampte. En nevens mij zaten er twee dames waar van de eene kasteeldame was. Zij wist te vertellen van haar geslacht dat de deken van haar district over leden was, en dat het zo lang duurde eer er een nieuwe deken kwam, en hoe zij een onder-pastoor gevraagd had waarom de priesters der dekenij nog niet vergerd hadden om een nieuwen deken te kiezen.

En toch ik dacht in mijn zelven, zouden die menschen die zeker allen christen menschen zijn, al de vijfde wet van hunnen gods(gest)? Zou de kennis en beoefening van dezen niet belemmerd zijn door de kennis en de beoefening eener liefhebberij? En de Zondagsmis, wordt nooit verlaten voor de speldividen, of de kindlijke plicht voor de speldividen?

Ware wonder om nagaan of deze die goede duitingoren weten te kweken, al even goed menschenkinderen kunnen opvoeden. En deze die den naam van alle befaamde velorijders weten te noemen zouden zij ook den naam van Jezus Christus kennen? Verschiet niet, beste lezer, in 1920 verscheen er in zekere parochie een rouwer voor zijn pastoor, om onderzocht te worden en op de vraag wie Jezus Christus was kwam er, na veel dubbel en aanzelen, dit verband en beoefend antwoord: van zulk naam heb ik nooit gehoord. Pijnlijke o, watenheid waover Pius X zaliger zo bitter klaagde, en waaraan die heilige Paus de grootste onheilen van onzen beoerden tijd toeschreef.

Die onwetendheid in zake godsdiens is zeker erg te betreuen en met alle middelen te bekampen. Maar de waargenomen diezelfde zaak zijn te beten te verontschuldigen, zijn ze min noodlottig voor de menschen en de samenleving? Ik zou het hard betwijfelen omdat een mensch die in zake godsdiens valsche of on juiste begrippen opgedaan heeft, dikwijls moeilijker om den rechten weg terug te brengen is dan deze die daarover geen begrippen heeft. Ze maar de ketters die altijd met valsche of o, mische gedachten begonen om in strijd-hoofdigheid te eindigen.

En vels ouzer herlandgenote he politieke gazette schrijvers die er gaarne den godsdiens bijnalen, wat zou men daarover al niet kunnen zeggen!
Wat er ook van zij, wij moedigen hier dikwijls een missteld wagen; en moesten onze missionarissen van Congo naar 7 moederland terugkeren, aan velen zouden zij dezelfde vraag moeten stellen als huane pas bekende megen: welke is de allerzwaarste leering on der alle stichtingen der wereld? En hier gelijk gader zou het antwoord klinken: de christelijke leering of de catechismus.

Mochten allen, blanken en zwarten, overheden en onderdanen, die grondwaerheid een goed begrippen, betrachten en naleven! I ware de gulden tijd hier op aarde.

Maar ja die gulden tijd was de oude tijd, zeggen of peizen er vele, en nu zijn wij de nieuwe tijd!

Naklank van een zaak van activisme.

Wij lezen in de «Metropole» van Antwerpen: «Te midden van een reeks oude bestuurders MENGELWERK VAN «DE POSTRIJDER»

LANBRECHT VAN LOO

(VERVOLG).

Godelieve staat op. Zij wil hem volgen, maar les schamert om danst voor hare oogen. Hare eenen wankelen. Eenige dienstloze spraken haar ter hulp en de ongelukkige werd haar vartrek weggeleid.

XXIII

Geheimzinnig besluit.

Reeds lang was de avond gevallen. De damp ring woog drukkend zwaar. Geen windje waalde; geen verfrischend koeltje zweefde oor de lucht. Alles in de natuur scheen doods-tig.

Den dag was het bijzonder warm. Iaf Meisler geweest. Den gansen ochtendron was de zon treurig te gluren door een huijel, rosse wols, die zansch hare luister verdoofden. S's beschaamd over hare verloren pracht was zij, lang voor het gewone uur, zich gaan verkleuen, achter een sombere loers, dat gansch een westerhoek des bemeld overspande.

Van tijd tot tijd, scheurde een vorblindepde kien den duistern slaier open, en verried islarone isloelk gavaarte, dat de bemel in sine onweerbare diepten instille broeide.

Dikte, gazwolvone opgeblazene wolken pak ten zich langzaam open. Traag en statig, als 't gelid daeruden zij tot bunne bovengardsche pilken Voor had sturden zij als zoovel outlijkt voorwaerchten, wraa die de vrees, siene boedige, spookachtige, koperwreide

van onderwysghebten, van oude onderwys-zeressen en oude buechbewaarders, stond verleden week onopgemerkt, in het Staatsblad, onder de rubriek:

«Pensionen van het Ministerie van Kunsten en Wetenschappen», de naam van:

«de Mont, M. P. G. oud-bewaarder en leeraar aan het museum van schoone Kunsten te Antwerpen: 9.532 franken.

«Zulks is het einde van een zaak van activisme.

«Tot nu toe eindigden zulke zaken met maandeeloo gevangennitting en geldboete.

«Tegenwoordig, eindigt het met een eervolle terugtrekking, gesteund door een jaarlijk geschik van 9.532 franken uit de Staatskas ten voordeele van een der leiders van de beweging der scheiding, en der al-duitschers, te Antwerpen.

«9.532 franken om de Duitschers met opin armen ontvanden te hebben in October 1914.

«9.532 franken om tijdens de bezetting, bij hoog en laag verklaard te hebben, aan wie het hooren wilde: «Ik ben geen Fleming. Ik ben German!»

«9.532 franken, om op 21 januari 1915, aan Borms een telegram van vurige genegenheid gestuurd te hebben, dat publiek afgelezen werd in een activisten meeting te Berchem, gehouden ten voordele van den verdr.

«Zoo zal M. Pol de Mont elk jaar als zijn nederpre» optrijkt, een der talrijke titels kunnen aanbaten waardoor hij dezes gunst verdiend heeft. Al vierd hij honderd jaar oud, dan zou hij niet eens hetzelfde moeten herhalen: zijne titels voor een «eervol rustgeld» zijn talrijk genoeg.

De Conferentie van Genua.

De Conferentie van Genua, die opdit oogblik vergaderd, en waaraan vertegenwoordigers uit al de werelddeelen deel nemen om den grondslag van een bestendige vrede te leggen, is tot nu toe gekenmerkt geworden door de onhandelbare doezwijze der russische afgevaardigden.

«Mandag is daan uit de maan gekomen. Het werd bevestigd: enerzijds, dat Rusland en Duitschland samen een handelsverband hebben gesloten; anderzijds, dat die twee landen ook een politiek en diplomatisch verband hebben aangegaan.

«Een handelsakkoord kan voor de heropbeuring van beide landen goed evolven hebben, doch een politiek en diplomatisch verband kan voor Europa uiterst gevaarlijk worden, daar het onvermydelijk ook tot een militair verband zal leiden. In de indergeallieerde middelen van Genua is men dan ook zeer ontevreden over deze onwettige wending der Russisch-Duitsche aangelegenheden.

Ziehier wat de gezegde dagbladen zeggen over het russisch-duitsch traktaat:

«Het Russisch-Duitsch traktaat, zegt de «Westminster Gazette», kwam als een bom te midden der Conferentie van Genua te recht. Zeker zal dit verdrag grooten inloed uitoefenen op de betrekkingen tusschen Rusland-Duitschland en de andere staten.

«In onze eerste verwoordingen kunnen wij enkel de nieuwe ontwikkelingen afzichten die zich binnen enkele dagen zullen voordoen. De toekomst van Europa is uit de hand-n-gemen geworden van hen die heworden het te oek hiet is de maubelen te verbraken, en de versnruitten in te slaan. De onderbestuurder van het gesticht, werd door een zinnelooze vreeselijk gebeten.

«De «Times» schrijft dat deze gebeurtenis de noodzakelijkheid hevestigd van het volkomenste akkoord tusschen het Engelse en het Fransche volk, die tot taak hebben den vrede te waargenomen dan aan dag Europa herop te bouwen.

«Het is te hopen dat de landen der Entente, en de zijnder Frankrijk en Engeland, deze uitdaging zou gau mogelijk beantwoorden en de Duitsche en de Bolsjewisten toonen dat de Geallieerden niet willen uitgedaagd worden. Indien deze uitdaging niet spoedig en met kracht opgenomen wordt, betekent dat het einde van de Entente.

«De «Morning Post» doet opmerken: Rus-

transen, nu en dan door de stralen van eenen gloeienden weerlicht beglansd, aan de akelige duivelsburchen deden denken, waarvan Dante in zijne wonderlijke Helmevaart gewaagd.

Middelwiel zat Godelieve nog altijd op hare kamer. Bij de haarte der bliksems kon men haar zien geknield voor het beeld der H. Moeder Gods. De rampzalige vrouw, afgesloed door de smart, zocht troost en lalenis in het gebed.

Het was reeds laat in den avond toen de deur harer kamer voorzichtig werd geopend; Koen, Godelieve's broertje trad binnen.

De knaap telde nu misschien negen jaren. Hij was kloek, gezond, en bi onde als eene kreek. Sinds de dood der goede Geertuid, lu hie' teugdenhane gadesleip bij de kamer van Godelieve in een klein bedje. Dit beddeken stond aan het voetende van dat zijner zuster of lieverzuster tweede moeder, zo teeder, zo lieflijk waren hare zorgen voor haar klein broerken.

Godelieve bemerkte Koenjias intrede niet Koenjias ging stilletkens tot haar, gleed zachjes den arm rond hare blanke hals, en zoende haar met drift op de nabekreten wangen.

De jonge vrouw hiel langzaam het hoofd op en glimachte den minzamen knaap tegen. Doch die glimlach was zo bitter, en twee tranen, als twee paarlen, glinsterden in hare oogen.

Koenjia bemerkte het wel:

«O zusterjje, sprak hij vol medelijden, wat ziet gij er welzom treurig uit? Gij hebt weerom al geveend. Ah, waarom moet men u naar Wortegem voeren? Sinds die a heb ik niet meer een enkelen vrooliken lach op uwe lippen gezien.

Godelieve nam haar broerken in de armen en kustte het vurig op de roosje laken.

Koenjia sprak zij, zusterken heeft verdriet. Ga, laat haar gerust om haar genoeogen te doen.

«Gij wilt weerom al niet zeggen waarom gij want? Iei de knaap en hij trok een scheef mondje, om zijne onvredeheden te geven.

«Eene andere maal. Nu ben ik moe. Ga, slaap nu, mijn braaf Koenjien.

«Oik wiet wel waarom, vervolgde het

land en Duitschland hebben eene schitterende diplomatische victorie behaald. Het teekenen van het traktaat is een betekenis aan de Verbonden dat Rusland en Duitschland huane volkomen diplomatische vrieheit terug hebben genomen, en het recht eischen schikkingen te treffen die teemalen aanhankelijk zijn van het Verdrag van Versailles.

«De traktaat moet aanion worden als het begin van een toenaerding, die natuurlijk eene weerwraak kan meebrengen. De Duitschers zeggen dat het een puur economisch akkoord is. De lezers van de briefwisseling Wilson-Nicolas, hebben niet noodig dat men hun herinnert dat de economische overeenkomsten gesloten tusschen Rusland en Duitschland, vaak in dit alre te onderwaerheid, de mogelijke toekomst bedreigden.

«De pacifisten, de radicalen, de partijgenooten van Lloyd George hebben geschreeuwd tegen het Fransche leger, de Fransche onderzeers, de zwarte troepen, waarmede Frankrijk het b'anke Europa bedreigt. Thans gebeurt er iets dat deze vaststelling zal doen verzwinden. Het noodigst gedane is, dat Frankrijk en Engeland ten spoedigste een einde aan hun verband in het beoordeelen van den toestand maken. Enkel een volkomen akkoord kan den slechten geest van Moscow en München, die doorstaar wrak, schakel zetten.

«Dat Daily Chronicle» zegt: dat in het verdrag, hetwelk wellicht een slecht oogblikke treft, er niets nieuws is inzake betrekkingen tusschen Rusland en Duitschland. Deze betrekkingen zijn zoo te Genua reeds in het oog gevallen. Voor het overige is het ten niet doen van al de gelijke eischen die de Verbonden men geseld. Voor twee niet solvabe partijen schijnt dat 't eenigste dat er opzit.

BUITENLAND.

Frankrijk.

«Een familiedrama. — Mad. Peltier-Baudoux van Braux, ontmoette ter plaats «Gros-Chêne» haar echigenoot, van wien zij gescheiden leefde. Hij vroeg om het schikke leven te kenmerken op de kransingen en maaken er gebruik van om hun beide streken uit te halen. Wat levantie het er werd, kon men bekenken. Het bestuur vroeg aan de secretaris van den Bond der krankzinnigenverplegers bij de stakers van te dringen om de plaatsen te verlaten, en zo moogte ze te don ontruimen door leden van den Bond. De secretaris wees ried. Daar-p besloot het bestuur groote middelen in 't werk te stellen. Een leger psychogenen en den-waarders werd opgezonden. De stakers tegen aanmerking er uit te trekken. Daar zij niet roerden, brak men de deuren open en de onwilligen moesten buiten. Sommige bewakers stelden zich echter te weer en 't was niet zonder moeite dat men hen kon uitdrijven.

«Een ander spel was het nog wanneer de beurt kwam aan de 41 hewasters. Het duurde vier uren om die schepsels reden te doen verstaan, en intusschen waren de krankzinnigen bezig in de maubelen te verbraken, en de versnruitten in te slaan. De onderbestuurder van het gesticht, werd door een zinnelooze vreeselijk gebeten.

Engeland.

«Zinnelooze verplegers in staking. — Een 60 tal bewakers van een zinnelooze gesticht te Nottingham, Engeland, waren sinds eenigen tijd in staking. Uit hun dienst ontslagen wilden zij te vertrekken en sloten zich eenen kamer op. De krankzinnigen maaken er gebruik van om hun beide streken uit te halen. Wat levantie het er werd, kon men bekenken. Het bestuur vroeg aan de secretaris van den Bond der krankzinnigenverplegers bij de stakers van te dringen om de plaatsen te verlaten, en zo moogte ze te don ontruimen door leden van den Bond. De secretaris wees ried. Daar-p besloot het bestuur groote middelen in 't werk te stellen. Een leger psychogenen en den-waarders werd opgezonden. De stakers tegen aanmerking er uit te trekken. Daar zij niet roerden, brak men de deuren open en de onwilligen moesten buiten. Sommige bewakers stelden zich echter te weer en 't was niet zonder moeite dat men hen kon uitdrijven.

Egypte.

«Slachtoffer der wetenschap. — M Arthur Bicot, van het Listerinstituut, te Londen, was

kind eeniginz gekwast en wat bitsig. Ik zag de wapenlieden onder elkanter staan zieleen en ik heb ze afgelusterd. Hoe kunt gij zien Lambrecht van Wirtegem zoo zeer beminnen? Vader is zoo boos op hem, en ik, ik haat hem ook. Hiet is de schuld van uwer verdriet, en sinds gij bij hem woont hebt gij nooit meer de minsten lust om met mij te spelen.

«Godelieve barst los in tranen. De knaap ziende, ho zijne woorden de jonge vrouw bedroelden, kreeg spijt. Streefde nam hij haar hoofd in zijne handen en zegde vriend:

«Zusterjje lief, ik wilde u geen verdriet aan doen. Hoer, ik mis uwen Lambrecht uit liefds toet u.

«Godelieve drukte den goetartigen knaap tegen hare borst, en moogte niet meer zeggen, zij haar broerken te trurig. Het doot mij vreugd, en sinds gij bij hem woont hebt gij nooit meer de minsten lust om met mij te spelen.

«Kom, r'ijch nu niet meer, sprak hij nog, met de tranen in de oogen en vol medelijden de wangen zijner bedrukte zuster afdrogende.

Koenjia zette zich nevens haar op de knieën, de hand-n-zeig op de hoogte der borst samengevouwen, de oogen strak en vol eerbiedig smeek om het schoon en liecham geboet na het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

«Godelieve volgde in stille het trefrend gebod van den eenvoudigen knaap, en kwam hem ter hulp als het gebouwen hem f'ide.

«Welk roerend geschiedt! Hoer hoe kalm, hoer nu gij de stemme klink van den zorglozen, onschuldigen knaap! Geen storm heft zijne ziel geteisterd; tot nu toe was de wereld voor hem slechts lachen en spel. Zijn gebod is het Mariabeeld gericht. Met luidster stem zegde hij aan voor de lieve bebedelken, die de dorvruchtige Godelieve hem op hare knieken had gederd.

naar Egypte getrokken, en einde er middelen te bestudieren om den tyfus te bestrijden. De geleerde werd door de vreeselijke ziekte aangegetast en is er aan bezweken. Zijn collega, Dr Arkwright, eveneens ziek gevallen, verkeert in bepoelzone toestand.

Duitschland.

«De moord op luitenant Graf. — Men zal zich herinneren dat, op de aanduidingen door de Duitsche detectieven gegeven, de genaemde Franz Habich aangehouden werd als den vermoedelijk dader der moord op den Belgischen luitenant Graf. Hij had, onderdood, de groene politie verlaten rond den tijd van de lasthartige misdaad en men had hem niet meer teruggezien.

«Onderzocht over het gebruik van zijn tijd, heeft hij bepaalde omstandige aanduidingen gegeven, die nauwkeurig onderzocht werden. Zij werden echt bevonden. In deze voorwaar den heeft men Habich voorlooppig terug in vrijheid gesteld.

«De Belgische rechterlijke commissie te Duisburg zeland, heeft Habich verzocht zich ter beschikking van het gerecht te houden, dat het onderzoek leveric voortzet.

«Gansch het corps der «Schups» van Ham-born, 't zij 400 man, is voorbij de Belgische magistraten en de getuigen gedeeleerd, eerst in uniform en vervolgens in burgerkleed, ten einde aan de getuigen toe te laten de plichtigheden te bekenken. Dit onderzoek was ook voor deely aan Habich, maar 't heeft tegelijk, de veruening van twee manschappen der «Schups» doen vaststagen; zij worden nu leveric opgevoert.

Gemeende berichten.

«Een drama te Brussel.

«Een maand of drie geleden kwam zekere J. een Poolsche tijdschriftbewerker, 29 jaar oud, zich met een vrouwtje uit zijn vaderland in de Hoogstraat vestigen.

«Zekeren dag deed de man de trurige vaststelling, dat zijne vrouw hem verlaten had om met een ziner vrienden nieuwe liefdeswegen op te stappen.

«Toch hij nu te weten kwam dat zijne gezezen b'inde in de Terrenewestraat een onderkomen had gevonden, heft hij er zich heen, met het gedachte den hoel dooreen te kegeelen. Dat gebrulke Zaterdag avond, en de misprezente maakte er zo een akabaal dat de bijzonderste eigenaar de politie liet verwittigen.

«Deze kwam, en hoorde J. tamboeren en liek-lijke zoen van op den hoek der straat.

«Van uit de vensters van het eerste verdiep stonk hij zijn vreesende tegen uit te maaken, dat er de honden geen brood meer van soulen gewild hebben, de P. o'sche hond namelijk, want het was in het Poolch dat hij de Brusselaren diets wou maaken welk een slecht sukje was. Tot dan toe maakte er het publiek een kluisplais van, maar het moest, eimas, tot een drama vergruvelijken.

«Nu kwam de agenten den trap op of hij schoot zijn revolver af in bunne richting. Den troent er, die de wonden tegen zijn eigen en schoot zich een kogel in de hart-treuk. Schier sterfend, werd hij naar het gasthuis gevoerd, en albus was een zeebolze li-fidelsche te me met uitgeleopen om een drama van heat en moord.

«Een verleider gestraft.

«De Brusselsche rechtbank had een ernstige zaak te beoordeelen.

«De 19jarige zoon van eenen fabrikant had betrekkingen aangeknoopt met een 10jarige meisje.

«Een kind werd geboren uit die betrekkingen en de jonge herfel trok er zich niets van aan.

«Maar het parket trok het niet aan. Het daagde hem voor de rechtbank en deze veroordeelde hem tot vijf jaar gevangenis met onmiddellijke aanhouding.

«De jonge moeder krijel 5000 fr. vergoeding. Daarenboven moet de verleider voor het kind een maandelijke pensioen van 200 fr. betalen, tot dez-ifs meerderjarigheid.

«Goed genepen!

«De strengheid der straf spruit voort uit de volgende twee omstandigheden:

«Doch Koen bleef zitten. Hij liet het hoofd op den boezem zijner zuster zigen. Minzaam strookten zijne handjes hare wangen, en haar zoet glimlachen in de oogen streefde.

«Zusterjje lief, sprak hij, nu nog een Vader On en een Wees Gezegt voor uwen Lambrecht.

«Godelieve, tot tranen toe bewogen, drukte eenen warmen dankbaren zoen op zijn voorhoofd.

«Brave Koen, zeg te zij, dat doot mij vreugd. Nu zie ik wel dat gij mij bemint.

«Een straal van hare blijdschap, ontspontong aan het oog van het lieflijk jongen. Het zette zich wederom schouwen en zelig voor het Mariabeeld. Numaals weerklonk zijne klare, heldere, zilveren stem door het stille onvlytertrek, maar nu was zij ingetogen en smeekend, roerend er, die de vraag de stem in het hart zijner rampzalige zuster. Hij deed de geheimste vezels van hvr gevoelen trillen.

«O mijn God, zuchtte de jonge ongelukkige vrouw, ik ben eene zondares. Mijne gebelken zijn uwe Almacht onwaardig. Maar aanhoor toch de smeekingen dat goed onschuldig kind, dat u nog nooit in iets misgaden en nog bedekt gaat met het rein, blank onbevleekt gewaad der eerste onnoozelheid.

«Zij ginder in de hoogte, een Serafin op sneeuw-witte vleugelen, ziele vluicht nerna zig naar het hoogste der Hemelen. In de hand-n-bied hij, met den grootsten eerbied, eene kostelijke, zilveren schaal op die schaal lag een briefje, van zijde lijner en zachter de b-ste vacht. Daarop stonden in gulden letters, Het Vader On en het Wees Gezegt.

«Het was het gebod van Koenjien.

«Zoo bereikte de Engel den troon des Allerhoogen. Daarstorte hij op de knieën en begon te dankzeggen, een lofzang, om het gezicht tege de verbindende stralen der Alma hit te bevrijden. Godelieve verborg ook het gaat voor die scuitter, doch het dacht haar dat de Onedigheid Barnhartige op het gebod van het onschuldig kind had gegimlacht.

«Koenjies zoen stem kwam haar visioen eesklaps wegtwoeren.

«Zusterjje, fluisterde hij, goeden avond, nu ga ik slapen.

«De vlugge knaap had zich reeds ontkleed.

Ten eerste omlid het meisje maar 15 jaar oud was en de verleider de zoon was van het werkhuis, waar zij werkte.

Ten tweede, omdat mijnheer zich niet eens gewaardigd had aan het gerecht uitlatingen te geven over zijn gedrag.

«In het Fort van Waalhem.

«Nog 5 lijken ontkleed. — De opruiming van de voorrijgeschoven wallen van het fort van Waalhem wordt overpoeld en leveric voortgezet. Verleden week heeft men vijf lijken teruggevonden; zij lagen onder een hoop steenen en brokken yzerbeton. Het is in het eerste lokaal rechts van den middengang dat de vijf lijken teruggevonden werden. De plaats diende tijdens de belegering tot kolonmagazijn en rammis.

«De overblijfsels van de ongelukkige soldaten die in dat hok eene schuilplaats gezocht hadden zijn j'ijlelyk veront. De beaarden zijn in alle richtingen verspreid en dragen sporen van talrijke breuken. Het is zeker dat al de soldaten die zich daar bevonden op den slag dood gebleven zijn, gepletterd als onder een plebsamer, door de groote massa materialen die op hen neerkwamen.

«Naar mate hunner ontdekking worden de